

Què en pensa... Anna Mercadé. FIDEM

La pèrdua del talent femení significa més d'un milió d'euros a l'any

- Com valores la incorporació de la visió de gènere al tractament de la comunicació i la informació als mitjans de comunicació? Què et sembla la iniciativa de La Independent?

Crec que en els darrers anys s'han fet molts avenços, però els mitjans de comunicació encara són el reducte més sexista que existeix. La presència de la dona en els informatius de TV és un 23%, en premsa un 22% i un escàs 12% en els espais radiofònics, tal com es desprèn dels recents estudis vostres i de l'Institut Català de la Dona. Però el que és més important és que els directius i els caps de departament, els tertulians i els experts són en gran majoria homes i són els que creen opinió.

En el Consell de Govern de la Corporació Catalana només hi ha 3 dones davant 9 homes.

D'altra banda, els anuncis són majoritàriament sexistes: perpetuen els rols de la dona com a esposa, cuidadora i/o objecte sexual.

Per tant, em sembla molt bé la vostra iniciativa. La Independent és absolutament necessària. Felicitats! Compteu amb la meva col·laboració.

- El país acaba una legislatura. Com la valores des de la perspectiva de gènere?

Un pas endavant important. Durant els darrers anys s'ha avançat molt en les polítiques de gènere i d'Igualtat d'Oportunitats. La Llei elaborada per l'Institut Català de les Dones és molt potent i si s'aplica serà un pas decisiu.

El treball fet des del Departament d'Igualtat d'Oportunitats de la Conselleria de Treball ha estat molt positiu. Espero que hi hagi continuïtat. Tanmateix en el pla polític i de visibilitat de dones al poder, ha estat pobre i no ha estat suficient la presència de dones en els càrrecs polítics i directius. No he vist tampoc un veritable avenç en els nuclis durs del poder polític, administratiu, econòmic, ni en la societat civil.

- Quins creus que han d'ésser els principals objectius per a la propera legislatura de Catalunya?

Primer objectiu: Fer possible que les dones puguin desenvolupar-se com a persones i com a professionals sense renunciar a ser mares. O sigui, millorar les condicions de vida de milers de dones que treballen i són mares i estan molt descontentes amb la seva vida, per tant, emmalalteixen.

A Catalunya la pèrdua del talent femení significa més d'un milió d'euros a l'any i això com a país no ens ho podem permetre. Aquesta pèrdua és molt significativa en l'activitat de les dones en les organitzacions, i, per tant, en la societat civil i política.

La causa principal és que tenim una societat que no ha fet el pas d'organitzar-se de manera que tothom, homes i dones, puguin desenvolupar el seu potencial com a professionals i com a persones. O sigui, treballar per ser independent econòmicament i desenvolupar la vida privada com a mare/pare, filla/fill o el que es vulgui.

Els horaris, la manca de llars d'infants gratuïts, de serveis personals i de proximitat, fan incompatible les dues coses.

Per tant, el que està pendent és un Gran Pacte Social i Polític per adequar la societat a les necessitats, interessos i desitjos de les dones, que són bàsicament: "ser independents econòmicament sense renunciar a la maternitat i a la cura dels altres", tot incorporant els homes a la tasca imprescindible de la cura dels altres. Avui això també ho desitgen molts homes, per tant, els hem de fer còmplices.

. Per això, el primer pas és solucionar ràpidament horaris, escoles bressol gratuïtes, serveis de proximitat i serveis a la gent gran. Que sigui efectiva la Llei de Dependència.

Tot acompanyat d'una sensibilització social i una educació a nens i nenes sobre la responsabilitat social dels fills i, per tant, la dels homes.

Segon objectiu: Aplicar la Llei de Paritat i d'Igualtat d'Oportunitats, donant exemple les mateixes administracions i partits polítics.

Avui hi ha més dones formades que homes, però encara persisteix el sostre de vidre. Les dones fan funcionar les empreses i les organitzacions, però no estant en els llocs de veritable decisió. Hi ha un dèficit molt important de dones en tots els consells, comitès, organitzacions i ENS: empreses estatals, municipals, governamentals, ONG (organitzacions no governamentals), patronals, sindicats, cambres, etc., consells consultius, comitès i "taules consultives", col·legis professionals, gremis, associacions empresarials, universitats, escoles, IES, etc.

Tercer objectiu: En el món laboral

Acabar amb la desigualtat salarial.

Maternitat/paternitat com a responsabilitat social.

I incorporar la visió de gènere en tots els comitès d'empresa i en tots els consells econòmics i patronals.

Per aconseguir aquests objectius primordials calen uns pressupostos feministes autèntics. Tema que ja en parlarem un altra dia, ja que l'espai no m'ho permet. Però avanço una idea: cal que es mesuri més el Benestar i la Felicitat de les persones per sobre del PIB.

No tant PIB i + Felicitat Interior

- Quina reflexió més urgent creus que cal fer en els processos d'igualtat, d'equitat i dels drets humans de les dones al món?

La primera reflexió és que assolir la igualtat dels drets i de les oportunitats de les dones és un bé per a tota la societat i que avui és imprescindible si volem fer un planeta habitable ecològic, sostenible i amb futur. Defensar els drets de les dones avui significa el progrés econòmic, polític i social. S'ha demostrat que ensenyar a les dones a llegir és més rendible perquè elles ensenyen als seus fills. S'ha fet palès que els microcrèdits que es donen a les dones són retornats en un 96% i creen negocis per treure a les seves famílies de la misèria. Defensar els drets de les dones amb instruments molt concrets i pràctics significa progrés econòmic i social, i el fet de que entrin a governar el món representarà assolir per primera vegada La DEMOCRÀCIA en majúscules El feminisme és intrínsecament ecològic, conservador de la Vida i de la Pau. És el que el Planeta necessita. Per tant, defensar l'equitat, la igualtat i els drets de les dones és imprescindible per al creixement econòmic, però sobretot per avançar en el Nou Paradigma d'equilibri, felicitat i benestar de tothom.

La segona reflexió és que nosaltres mateixes hem de revisar-nos la nostra identitat com a

dones, repensar, reajustar els nostres pensaments i les nostres estructures mentals, producte, moltes vegades, de patrons masculins i patriarcals.

La tercera reflexió és que hem d'incorporar els homes que vulguin ser còmplices en el nostra tasca de construir un nou Paradigma.

Anna Mercadé Ferrando

Consultora, formadora i conferenciant